

ผู้นำที่บริสุทธิ์

อयाตอลลอฮ์โฮสซีนี้นสบ

แปลโดย : อุษษา จิตดำหริ

ผู้นำที่บริสุทธิ์

การเชื่อว่าบรรดาอิมามทั้งหมดซึ่งเป็นลูกหลานของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) เป็นผู้บริสุทธิ์ (มะอฺซุม) นั้น มีเหตุผลมากมาย แต่ ณ ที่นี้จะขอกล่าวเป็นสังเขปเพียงเหตุผลเดียว

จากการรายงานทั้งซ็อะฮฺ และซุนันียะฮฺ ในช่วงบั้นปลายสุดท้ายแห่งชีวิตอันจำเริญของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ได้กล่าวสังเสี้ยวว่า

اني تارك فيكم الثقلين كتاب الله وأهل بيتي و أئمتنا لن يفترقا حتى ير

دا عليّ الحوض

ฉันได้ฝากสิ่งหนักสองสิ่งไว้ในหมู่พวก
ท่านได้แก่ คัมภีร์แห่งอัลลอฮ์
และอะฮฺลุลบัยตฺของฉัน

ทั้งสองจะไม่มีวันแยกออกจากกันอย่างเด็ด
ขาด จนกว่าทั้งสองจะย้อนคืนสู่ฉันท
สระน้ำ [1]

ประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาคือ
ไม่เป็นที่สงสัยว่าอัล-
กุรอานนั้นปราศจากความผิดพลาด
และการเปลี่ยนแปลง
ซึ่งจะถูกเปลี่ยนแปลงได้อย่างไรเมื่อผู้ประ
ทานอัล-กุรอานคือพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)
ผู้นำมาคือท่านญิบรออีล
และผู้รับคือท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
และความบริสุทธิ์ของทั้งสามพระองค์นั้น
เป็นที่ประจักษ์ชัดดุจดั่งแสงพระอาทิตย์ต
นกลางวัน
บรรดามุสลิมทั้งหลายต่างยอมรับว่าการรับ
วะฮีย์ของท่านศาสดา การปกป้อง

ว่าบรรดาอะฮ์ลุลบัยตเป็นผู้บริสุทธิ์คือ
คำพูดของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ที่กล่าวว่า

لن يفترقا حتى يردا عليّ الحوض

ทั้งสองจะไม่มีวันแยกออกจากกันอย่าง
เด็ดขาด จนกว่าทั้งสองจะย้อนคืนสู่ฉัน ณ
สระน้ำ

ถ้าหากบรรดาอหับยัด

ไม่ปลอดภัยจากความผิดพลาดหรือได้ล่วงไป
ทำบาป พวกเขาต้องแยกทางจากอัล-
กุรอาน คัมภีร์ที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน
แต่สิ่งนั้นไม่อาจเกิดขึ้นได้เพราะท่านศาสด
า (ซ็อล ฯ)

ได้ย้ำเน้นและกล่าวว่าไม่มีทางเป็นเช่นนั้นอ
ย่างเด็ดขาด

อย่างไรก็ตามเป็นที่แน่นอนว่าจุดประสงค์ข

องอะฮฺลุลบัยตตามคำกล่าวของท่านศาสดา
(ซ็อล ๔)

ไม่ได้หมายรวมไปถึงลูกหลานทั้งหมดของ
ท่าน

เพราะทั้งหมดนั้นไม่ได้บริสุทธิ์ปราศจากมล
ทินทุกคน

ฉะนั้นจึงเหลือกลุ่มลูกหลานที่เฉพาะเจาะ
จงเป็นพิเศษ

ที่ได้รับเกียรติยศและฐานันดรอันสูงส่งนี้
ซึ่งได้แก่บรรดาอิมามแห่งอะฮฺลุลบัยต (อ.)

ที่ตลอดหน้าประวัติศาสตร์คือผู้ทำการพิทักษ์
รักษาชุมชนนะฮฺของท่านศาสดา (ซ็อล ๕)
อัล-

กุรอานและอิสลามศาสนาที่บริสุทธิ์เพื่อประ
ชาชาติมุสลิมมาจนถึงทุกวันนี้

[1] มุขัตตธรรมาภิธาน ญชที่ ๓ หน้า
๑๔๘, อังคะ-ชะวาอิกุล
มุขเรอะเกะฮะฮะ บาบที่ ๑๑ หน้า
๑๔๙, และรูปประโยคที่ใกล้เคียงกันในหนังสือ
กันซุลอุมาล ญชที่ ๑ บาบ อัล-
อิติซามบินกิตาบ วัชซุนนะฮะฮะ หน้า
๔๔, มุขนัดอะฮะหมัด ญชที่ ๕ หน้า ๑๘๒,
๑๘๓ และในตำราเล่มอื่น ๆ

คำถามที่ ๑ : อิติระตี ถูกต้องหรือซุนนะตี

บรรดานักรายงานฮะดีซที่มีชื่อเสียงทั้งหลาย ได้รายงานฮะดีซชะเคาะลัยนุไว้ ๒ รูปแบบ ซึ่งทั้งสองได้ถูกบันทึกอยู่ในมะญามิอุลฮะฮาดีซ จำเป็น

ต้องพิจารณาว่าฮะดีซใดถูกต้องที่สุดระหว่าง

ฮะดีซที่บันทึกว่า *كتاب الله وعترتي اهل بيتي* คัมภีร์แห่งอัลลอฮ์ และทายาทของฉัน

กับฮะดีซที่บันทึกว่า *كتاب الله وسنتي* คัมภีร์แห่งอัลลอฮ์และแบบฉบับของฉัน

คำตอบ : ฮะดีซที่ถูกต้องและมั่นใจได้จากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) คือฮะดีซที่กล่าวว่า คัมภีร์แห่งอัลลอฮ์ และทายาทของฉัน (อะฮฺลุลบัยตี) ส่วนฮะดีซที่ใช้คำว่า และแบบฉบับของฉัน (ซุนนะตี) เมื่อพิจารณากระแสรายงาน

(ชะนัด) จะพบว่าอ่อนและไม่ถูกต้อง
 ขณะที่สะดิซที่กล่าวว่า และทายาทของฉัน
 เป็นสะดิซที่มีกระแสรายงานที่แข็งแกร่งเชื่อถือ
 ได้

ชะนัดของสะดิซที่ว่า และทายาทของฉัน
 (อะฮฺลุลบัยตี)

ตัวบทของสะดิซได้มีนักรายงานสะดิซที่มี
 ชื่อเสียง ๒ ท่านรายงานไว้ กล่าวคือ

๑. มุสลิม ได้บันทึกไว้ในเซาะฮีย
 ของท่านโดยรายงานมาจาก ฮัยด บิน อรรกอม
 ว่า วันหนึ่งท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 ได้กล่าวสุนทรพจน์ข้างๆ
 สระน้ำแห่งหนึ่งนามว่า คุม
 ซึ่งอยู่ระหว่างมักกะฮ์ กับมะดีนะฮ์
 หลังจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)

ได้กล่าวสรรเสริญอัลลอฮ์

และกล่าวตักเตือนประชาชนแล้วท่านได้กล่าว
ว่า

الا ايها الناس فإِنَّمَا انا بشر يوشك ان يأتي رسول ربِّي فاجيب وانا تارك
فيكم ثقلين اولهما كتاب الله فيه الهدى والنور فخذوا بكتاب الله واستمه
سكوا به فحث على كتاب الله ورغَّب فيه ثمَّ قال: واهل بيتي أُذَكِّرُكم الله
في اهل بيتي أُذَكِّرُكم الله في اهل بيتي أُذَكِّرُكم الله في اهل بيتي

โอ้ประชาชนเอ๋ย แท้จริงแล้วฉันเป็นปฤช
นคนหนึ่งเท่านั้น
ใกล้เวลาที่ทูตแห่งพระผู้อภิบาลจะมา
ซึ่งฉันได้ตอบรับคำเชิญแล้ว
ฉันขอฝากสิ่งหนักสองสิ่งที่มีค้ำยั้งไว้ในหมู่ของ
พวกท่าน สิ่งหนึ่งคือคัมภีร์แห่งอัลลอฮ์
ซึ่งในนั้นมีทางนำและนุร (รัศมี)
ฉะนั้นจงยึดเหนี่ยวคัมภีร์แห่งอัลลอฮ์ไว้ให้มั่น

ซึ่งท่านได้เน้นย้ำถึงการปฏิบัติตามคัมภีร์แห่ง
อัลลอฮฺ หลังจากนั้นท่านได้กล่าวต่ออีกว่า

และอะฮฺลุลบัยตุ (ทายาท) ของฉัน

ซึ่งได้กล่าวย้ำถึง ๓ ครั้งว่า

อัลลอฮฺได้เตือนสำหรับพวกท่านเกี่ยวกับอะฮฺลุล
บัยตุของฉัน

อัลลอฮฺได้เตือนสำหรับพวกท่านเกี่ยวกับอะฮฺลุล
บัยตุของฉัน

อัลลอฮฺได้เตือนสำหรับพวกท่านเกี่ยวกับอะฮฺลุล
บัยตุของฉัน [1]

ตัวบทดังกล่าว ท่านดารอมี

ได้บันทึกไว้ในสุนันของท่านเช่นกัน [2] ซึ่งสา
มารกกล่าวได้ว่า สายสืบของทั้ง ๒

นั้นมีความชัดเจนยิ่งกว่าแสงพระอาทิตย์ในตอ
นกลางวัน โดยที่ไม่มีความคลางแคลงใดๆ
ทั้งสิ้น

๒. ตีรมิซีย

ได้บันทึกด้วยคำว่า وَعَتَرْتِي اهل بيتي ไว้ในตำราของ
ท่านดังนี้

اني تارك فيكم ما ان تمسكتم به لن تضلوا بعدى احدهما اعظم من الآخر
ر كتاب الله حبل ممدود من السماء الى الارض وعترتي اهل بيتي لن يفتر
قا حتى يردا عليّ الحوض فانظروا تختلفوني فيها

แท้ที่จริงฉันขอฝากสิ่งสำคัญไว้ในหมู่พวก
ท่าน

หากพวกท่านได้ยึดมั่นกับมันจะไม่หลงทางอยู่
างเด็ดขาด

สิ่งหนึ่งนั้นมีความยิ่งใหญ่กว่าอีกสิ่ง ได้แก่ คัม
ภีร์แห่งอัลลอฮ์อันเป็นสายเชือกที่ทอดตรงมาจ
ากฟากฟ้าสู่แดนดิน และอีกสิ่งคืออะฮ์ลุลบัยต
(ทายาท) ของฉัน

ทั้งสองจะไม่แยกออกจากกันเด็ดขาด

จนกว่าทั้งสองจะย่อนคืนสู่ฉัน ณ สระน้ำ
พวกท่านจงพิจารณาเถิดว่า
จะปฏิบัติกับของฝากของฉันอย่างไร [3]

ท่านมุสลิม และท่านตีมุฮัมมัด
เป็นผู้เขียนตำรา เซาะฮีย และซุนัน ทั้ง ๒
ท่านได้เน้นที่คำว่า อะฮฺลุบัยตี
(ครอบครัว) ซึ่งเป็นการเพียงพอต่อการพิสูจน์
ตามทัศนะของเรา
และนอกเหนือจากนี้สายสืบของทั้ง ๒
ยังมีความแข็งแรง
และน่าเชื่อถือเป็นพิเศษไม่จำเป็นต้องทำการวิ
เคราะห์อีก

ชะนัดของตัวบทที่ว่า
ซุนนะตี (แบบฉบับของฉัน)

วิวาะฮ์ที่ได้ใช้คำว่า แบบฉบับของฉัน
 (ซุนนะติ) แทนคำว่า ทายาทของฉัน
 (อะฮ์ลุลบัยติ) นั้น เป็นฮะดีซที่แต่งขึ้นมา
 ซึ่งนอกเหนือจากจะมีชะนั้ดที่อ่อนแล้ว
 ยังมีสิ่งอื่นคือความสัมพันธ์กับราชวงศ์
 อะมะเวีย เป็นตัวการที่
 บ่งบอกว่าพวกเขาได้สร้างฮะดีซนี้ขึ้นมา

๑. ฮากิม นิชาบูรีย

ได้บันทึกตัวบทไว้ในมุซัดดริอก ของท่าน
 โดยมีกระแสรายงานดังต่อไปนี้ อับบาซ บิน
 อะบีอูเวซ รายงานจาก อะบีอูเวซ จาก เซาร
 บิน ซัยด อัลดัยละมีย จาก อิกเราะมะฮ์ จาก
 จาก อิบนุอับบาซ ว่า ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 ได้กล่าวว่า

ياايها الناس اني قد تركت فيكم ان اعتصمتم به فلن تضلوا ابدا كتاب

الله وسنة نبيه

โองการประชาชนเอ๋ย

ฉันได้ฝากสิ่งสำคัญไว้ในหมู่พวกท่าน
หากพวกท่านได้ยึดมั่นกับมันจะไม่หลงทางอยู่
างเด็ดขาด ได้แก่คัมภีร์แห่งอัลลอฮ์
และแบบฉบับของศาสดาแห่งพระองค์ [4]

จะสังเกตเห็นว่ากระแสรายงานตัวบทฮะดี
ซดังกล่าวนั้นเป็น บิดากับบุตร
ซึ่งถือว่าเป็นกระแสรายงานที่น่ารังเกียจ
และไม่เป็นที่เชื่อถือในหมู่นักรายงานด้วยกัน
กล่าวคือ อิซมาอีลบินอะบิอุเวซ และอะบูอุเวซ
ทั้ง ๒ พ่อลูกคู่นี้มิใช่แต่ไม่เป็นที่เชื่อถือเท่านั้น
แต่ยังถูกกล่าวหาว่า โโกหก

เป็นผู้อุปโลกน์และปลอมแปลงชะติชอีกต่างหา
ก

ทัศนะของนักปริญาณ

(ผู้ตรวจสอบสถานภาพของนักชะติช)

เกี่ยวกับสองพ่อลูก

ท่านฮาพิช มัชชีย ได้บันทึกไว้หนังสือ
ตะฮฺซิบุลกะมาล เกี่ยวกับสองพ่อลูกคู่นี้
โดยรายงานมาจาก ยะฮฺยา บิน มุฮิน
(เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านปริญาณ) คนหนึ่ง พูดว่า
อนูอเวซกับบุตรชายของเขาไม่เป็นที่เชื่อถือ
เขายังพูดอีกว่า สองคนนี้เป็นคนขโมยชะติช
โดยเฉพาะบุตรชายของเขาไม่สามารถเชื่อถือ
ได้เลย

ท่านนะซาอีย์

ได้พูดถึงบุตรชายของอับนุเวซว่า

เขาเป็นผู้อ่อนแอและไม่ได้รับความเชื่อถือ

ท่านอะบลกอซิม ลาล กอฮีย์ พูดว่า

นะซาอีย์ ได้พูดถึงเขาไว้มาก

ถึงขนาดที่ว่าจำเป็นต้องละเว้นสะดีซของเขา

ท่านอิบนุอะดีย

(เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านริญาล) พูดว่า

อิบนุเวซได้รายงานสะดีซที่ประหลาด

จากมาลิก

นำชายของเขาซึ่งไม่มีผู้ใดยอมรับ [5]

อิบนุ ฮะญ์ร

ได้กล่าวไว้ในบทนำของหนังสือ

ฟิตฮุลบารีย์ว่า

ไม่มีใครสามารถนำเอาสะดีซของอิบนุเวซ

มาปฏิบัติได้

เพราะท่านนะชาอียได้กล่าวตำหนิเขาไว้อย่าง
มากมาย [6]

ท่านฮาฟิซ ชัยยิดอะฮ์มัด บิน ซิดดีก
ได้บันทึกไว้ในหนังสือ ฟิตฮุลมุลก อัล-อะอลา
รายงานมาจากท่าน ชะละมะฮ์ บิน ชัยบะฮ์ ว่า
ได้ยินมาจากอิซมาอีล บิน อะบี อูเวซ พูดว่า
ในเวลานั้นเกี่ยวกับเรื่องอุปโลกน์
ชาวมะดีนะฮ์ได้แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม
ฉันจึงได้ปลอมสะดีซขึ้นมา [7]

ด้วยเหตุนี้ บุตรชายของเขา (อิซมาอีล บิน
อบี อูเวซ)

ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ปลอมแปลงสะดีซ
ส่วนอิบนิ มุฮ์น ได้กล่าวว่าเขาเป็นคนโกหก
นอกเหนือจากนั้นสะดีซของเขายังไม่ได้ถูกบ

นทีกในเซาะฮียทั้งสอง มุสลิม ตีรมซีย
และหนังสือฮิฮาฮเล่มอื่นๆ

เกี่ยวกับเรื่องของอบูเวซ นั้นเพียงพอแล้ว
หากจะนำคำพูดของท่าน อะบูฮาตัม
รอซียที่บันทึกในหนังสือ ญัรฮ วะ ตะอดีล
ที่กล่าววว่า
ชะดีซของเขาถูกบันทึกไว้จริงแต่ไม่สามารถ
นำมาเป็นหลักฐานได้
เพราะชะดีซเหล่านั้นไม่แข็งแรงและไม่เป็นที่
เชื่อถือ [8]

ท่านอะบูฮาตัมได้รายงานจากท่านอิบนิมุฮ์
นว่า อบูเวซไม่เป็นที่เชื่อถือ
ริวายะฮ์ทั้งหมดที่รายงานมาจากทั้งสองคนนี้
ถือว่าไม่ถูกต้อง
และขัดแย้งกับริวายะฮ์ที่เซาะฮีย

ประเด็นที่หน้าสนใจกว่านั้น ผู้เล่าฮะดีซ
 อย่างเช่นท่านฮาгим นิซาบูรีย
 ได้สารภาพถึงความอ่อนแอของฮะดีซ
 ด้วยเหตุนี้ท่านจึงไม่ทำการตรวจสอบชนิดข
 องมัน
 ดังนั้นฮะดีซของเขาจึงจัดเป็นฮะดีซที่อ่อนแอ
 และไม่เป็นที่เชื่อถือ

ชนิดที่ ๒ ของริวายะฮฺ (วะซุนนะตี)

ท่านฮาгим นิซาบูรีย
 ได้รายงานจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ
 ซึ่งเป็น ฮะดีซมัรฟูอฺ ว่า

اني قد تركت فيكم شيئين لن تضلوا بعدهما : كتاب الله و سنتي ولن يف

ترقا حتي يردا عليّ الحوض

แต่จริงฉันได้ละทิ้งสองสิ่งไว้ในหมู่พวกท่าน
 น
 ซึ่งพวกท่านจะไม่หลงทางหลังจากทั้งสองอย่าง
 เติบโตได้แก่คัมภีร์แห่งอัลลอฮ์
 และสุนนะฮ์ของฉัน
 และทั้งสองจะไม่แยกออกจากกัน
 จนกว่าทั้งสองจะย้อนคืนสู่ฉัน ณ สระน้ำ [9]

ตัวบทของฮะดีษดังกล่าวท่านฮาгимได้รายงาน
 งานด้วยชะนัດเช่นนี้ อับดุลบีย จาก ซอลิส
 บิน มุซา อัลฎ็อลฮีย จาก अबดุลอะชีซ บิน
 รอฟีอ จาก อบีซอลิส จาก อบีฮุร็อยเราะฮ์

ฮะดีษดังกล่าว
 เหมือนกับฮะดีษก่อนหน้านี้ที่ปลอมแปลงขึ้นมา
 เพราะในชะนัດจะเห็นว่า มี ซอลิส บิน มุซา
 อัลฎ็อลฮีย เป็นผู้รายงานอยู่ด้วย

ซึ่งบุคคลคนนี้

บรรดานักปริญาณได้กล่าวถึงเขาไว้อย่างมากมาย เช่น

ท่านยะสยา บิน มุฮินได้กล่าวว่า ซอลิษ บิน มูซา เป็นบุคคลที่เชื่อถือไม่ได้

ท่านอะบูฮาตัมรอซียพูดว่า

ชะดีซของเขาอ่อนและเป็นมุนกีร (ถูกปฏิเสธ)

ซึ่งชะดีซส่วนมากของเขาที่เป็นมุนกีรนั้นนักร

ายงานชะดีซที่ซิกเกาะฮ์ (เชื่อถือได้)

ได้รายงานไว้ ท่านนะซาอียพูดว่า

ชะดีซของเขาไม่อาจนำมาบันทึกได้

ในอีกที่หนึ่งท่านพูดว่า

ชะดีซของเขาเป็นชะดีซมัตรุก (ถูกทอดทิ้ง) [1

0]

ท่านอิบนิสะญ์ร ได้บันทึกไว้ใน
 ตะฮะฮ์บุนตะฮะฮ์บ ว่า อิบนิฮิบบัน พูดว่า ซอลิฮ
 อิบนิ มุซา
 ได้กล่าวบางสิ่งบางอย่างถึงบุคคลที่ซิกเกาะฮ์
 แต่คำพูดของเขาไม่เหมือนกับคำพูดของบุคคล
 เหล่านั้นเลย สุดท้ายท่านได้พูดว่า
 ฮะดีซของซอลิฮ เชื่อถือไม่ได้ อะบนะฮีมพูดว่า
 ฮะดีซของเขาเป็นฮะดีซมัตุรุกและเป็นฮะดีซมุ
 นกัร [11]

ท่านอิบนิสะญ์ร ได้พูดไว้ใน ตักรียบว่า
 ฮะดีซของเขาเป็นฮะดีซมัตุรุก
 ท่านชะฮะบียได้บันทึกไว้ในกาฮิบ [12] ว่า ฮ
 ะดีซของเขาอ่อนมาก และกล่าวไว้ใน
 อัลมีซานอิอติดาล [13] ว่า
 ฮะดีซที่กำลังพูดถึงขณะนี้ได้รายงานมาจาก
 เขา และได้พูดกันว่าเป็นฮะดีซมัตุรุก

ความรู้เกี่ยวกับฮะดีซ แบ่งฮะดีซเป็น ๓
ประเภทดังนี้

๑. ฮะดีซเซาะฮีย เช่น ฮะดีซมุตะวาติริ
(เชื่อถือได้) ทั้งคำและความหมาย

๒. ฮะดีซหะซัน
(เชื่อถือได้แต่ไม่ถึงชั้นมุตะวาติริ)

๓. ฮะดีซฎะอ์ฟ
หมายถึงฮะดีซที่ไม่มีคุณสมบัติของเซาะฮียแล
ะหะซัน

ในความหมายก็คือฮะดีซที่เชื่อถือไม่ได้ เช่น
ฮะดีซมุรซัล หมายถึง

ฮะดีซที่ไม่มีเซาะฮาบะฮ์เป็นผู้รายงาน

คนในสมัยต่อจากเซาะฮาบะฮ์ระบุว่านำมาจาก

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)

มนเกาะภูอ

หมายถึงสะดือที่รอวัยได้ถูกตัดออกไปจากกระ
 แสรายงาน โดยนารอวัยที่มัจฮูล
 (ไม่เป็นที่รู้จัก) มาใส่ไว้ในกระแสรายงาน
 ทำให้กระแสรายงานขาดตอน

มอฏิล หมายถึงสะดือที่มีรอวัย ๒

คนหรือมากกว่านั้นได้ถูกตัดออกไปจากกระแ
 สรายงานติดต่อกัน

มุดัลลัช มี ๒ ประเภทกล่าวคือ

มุดัลลัชชะนัต

หมายถึงสะดือที่รอวัยได้อยู่ร่วมสมัยกัน

ได้พบกัน แต่ไม่ได้ยินการเล่าสะดือ

ได้รายงานสะดือจากเขา อีกประเภทหนึ่งคือ

มุดัลลัชชยุค

หมายถึงสะดือที่รอวัยได้เสริมเติมแต่งคุณลักษณะ

ะของอาจารย์ของตนมากเกินไปจนความเป็นจริงหรือ
อหิวคตติ

มุอัลลัล หมายถึงสะดีซที่มีสาเหตุเจื่อนงำ
ความบกพร่อง
หรือตัวการบางอย่างแอบแฝงอยู่
ซึ่งถ้าเปิดเผยเจื่อนงำนั้นออกมาจะมีผลเสียกับ
ความถูกต้องของสะดีซ ซึ่งถ้ามองดูเผิน ๆ
แล้วไม่มีข้อบกพร่องแต่อย่างใด

มุกฎาะลิบ

หมายถึงสะดีซจำนวนที่มากมาย
ซึ่งสะดีซเหล่านั้นเท่าเทียมกัน
โดยไม่อาจแยกแยะได้ว่าสะดีซใดดีกว่ากัน
อีกนัยหนึ่งคือสะดีซที่เกิดข้อขัดแย้งกันในตัวบ
ทหรือในสายรายงาน

มักถูก หมายถึง สะดือที่คำ ตัวบท
ได้ถูกเปลี่ยนไป ด้วยสาเหตุที่เฉพาะเจาะจง
หรือคำ ๆ

หนึ่งของสะดือได้แทนที่คำอีกคำหนึ่ง
หรือผู้รายงานบางคนหรือสายรายงานได้ถูก
เปลี่ยนไป

ซาซ หมายถึง สะดือที่มีปัญหาเนื่องจากร
วียที่เชื่อถือได้
ได้รายงานสะดือดังกล่าวในลักษณะที่แตกต่าง
ไปจากรอวียที่เชื่อได้อีกคนหนึ่ง อีกนัยหนึ่ง
รอวียที่ถูกยอมรับได้รายงานสะดือในลักษณะ
ที่ขัดแย้งกับรอวียที่เชื่อถือได้มากกว่าตน
หรือสะดือที่ขัดแย้งกับสะดืออื่นที่มีคุณสมบัติ
กว่า โดยไม่สามารถเข้ากันได้

มุนกิริ

หมายถึงสะตีสซที่ผู้รายงานอ่อนได้รายงานขัด
แย้งกับผู้รายงานที่เชื่อได้
เป็นสะตีสซที่แตกต่างไปจากสะตีสซซาซ
หรือสะตีสซที่มีผู้รายงานเพียงคนเดียว
ซึ่งมีคุณธรรมและความทรงจำไม่ถึงระดับที่จะ
รับรองได้

มัตรุก

หมายถึงสะตีสซที่มีรอยียเพียงคนเดียว
ซึ่งนักสะตีสซลงความเห็นว่าเขาเป็นคนโกหก
หรือเป็นฟาซิก (ฝ่าฝืน) หรือเป็นผู้หลงลืม
มีความจำที่ไม่ดี หรือเป็นคนขี้สงสัย [14]

อีกประเภทหนึ่งของสะตีสซคือ

สะตีสซที่มีหุ้นส่วนกันระหว่าง เซาะฮีย สะซัน
และเฏาะฮ์ฟ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ สะตีสซมร์ฟุอ

หมายถึงสะตีสที่เซาะฮาบะฮ์
 หรือบุคคลในสมัยถัดมา
 หรือสมัยหลังจากนั้นได้ระบุว่าเป็นคำพูด
 หรือการกระทำ
 หรือการยอมรับของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 และไม่จำกัดว่าสายรายงานจะติดต่อกันหรือไม่
 ฉะนั้นสะตีสมัรฟูอ์จึงเป็นได้ทั้ง ๓
 ลักษณะขึ้นอยู่กับว่าเงื่อนไขใดชัดเจนกว่า

ระดับที่ ๓ ของริวายะฮ์ (วะซุนนะตี)

ท่านอิบนิ อับดุล บัรริ

ได้บันทึกไว้ในหนังสือ

อัตตัมฮีด [15] ของท่านว่าสะตีสดังกล่าวได้บันทึกไว้โดยกระแสรายงานดังต่อไปนี้

อับดุลเราะฮ์มาน บินยะฮยา จาก อะฮ์มัด
 บิน ชะฮีด จาก มุฮัมมัด บิน อิบรอฮีม อัลดบิลีย

จาก อะลี บิน ซัยด์ อัล-ฟะรออิฏ จาก อัล-
 ฮุัยนีย จาก กะซีร บิน अबดุลลอฮฺ บิน อุมัร
 บิน เอาฟู จาก บิดาของเขา จาก ปู่ของเขา

อิมามซาฟีอีย ได้พูดถึง กะซีร บิน

अबดุลลอฮฺว่า

เขาเป็นหนึ่งในผู้กล่าวเท็จ [16] อะบูดาวูดพูด
 ว่า

เขาเป็นหนึ่งในผู้ที่กล่าวเท็จและโกหกที่สุด [1
 7]อิบนีฮับบานพูดว่า अबดุลลอฮฺ บิน กะซีร

ได้เขียนตำราสะดีซโดยบันทึกจากบิดา

และปู่ของเขา

ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการปลอมแปลงและการ

อุปโลกน์ขึ้นมา

ดังนั้นการเล่าสะดีซจากหนังสือ

หรือจากริวายะฮ์ของอับดุลลอฮ์ ฮะรอม
(ไม่อนุญาต)

นอกเสียจากว่าด้วยความประหลาดหรือเพื่อก
าร หักล้าง [18]

ท่านนะซาอีย และท่านดาร์กือฎนียะ พูดว่า
ฮะดีษของเขาเป็นฮะดีษ มัตรูก

ท่านอิمامอะฮ์มัดพูดว่า

ฮะดีษของเขาถือว่าเป็นมุนكير

และตัวของเขาเชื่อถือไม่ได้

ท่านอิบนิมุฮัมมัดก็มีความคิดเช่นนี้เหมือนกัน

แต่น่าประหลาดใจเกี่ยวกับท่าน

อิบนิฮะญัวร์ ที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือ อัด-ตักريب

ซึ่งท่านใช้คำว่า เฆาะฮีฟ เท่านั้น

และสำหรับผู้ที่กล่าวหาว่าเขา (อับดุลลอฮ์ บิน

กะซีร) เป็นคนพูดโกหก

ท่านกล่าวว่าผู้ที่พูดเช่นนั้นเป็นคนสุดโต่งทาง
 ความคิด ขณะที่นักปริญาลคนอื่น ๆ
 และนักสะดิซทั้งหลายก่อนหน้านั้นได้ลงความ
 เห็นว่าเขาเป็นคนโกหก และเป็นนักแต่งสะดิซ
 แม้กระทั่งท่านชะฮะบียังพูดว่า
 เขาเป็นคนมุสาและอ่อนแอมาก (เชื่อถือไม่ได้)

การรายงานโดยปราศจากชะนัດ

อิمامมาลิก ได้บันทึกไว้ในหนังสือ
 มุวัฏฏะอะอ ของท่านโดยปราศจากชะนัດ
 เป็นการรายงานแบบมุรซัล
 (ไม่มีเซาะฮาบะฮ์สักคนเป็นผู้รายงาน)
 ซึ่งทุกคนทราบดีว่าสะดิซประเภทนี้เป็นสะดิซ
 ที่ไม่มีคุณค่าอันใด [19]

จากการวิเคราะห์เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า
 สะดิซที่กล่าวว่า และซุนนะดี

เป็นสะตีสที่นักรายงานสะตีส (รอเวีย)

ที่โกหกทั้งหลาย

ที่มีความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นกับราชวงศ์อะมะ
เวียได้แต่งตั้งขึ้นมา

โดยมีเจตนาให้ขัดแย้งกับสะตีสที่ถูกต้องที่กล่
าวว่า (วะอิตระตี) ทั้ง ๆ

ที่ในหนังสือเซาะฮียมุสลิมได้บันทึกไว้โดยใช้
คำว่า อะฮฺลุลบัยตี

ในหนังสือดิรมิซียบันทึกไว้โดยใช้คำว่า

อิตระตีวะอะฮฺลุลบัยตี

ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นสำหรับผู้ที่ทำการศึก

ษาทุกท่าน ต้องพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วน

เป็นการเหมาะสมแล้วหรือที่ท่านได้นำเอาสะตีส

ซที่อ่อนแอ (ฎะฮฺอีฟ) ขึ้นหน้าสะตีสที่เซาะฮีย

(ถูกต้อง)

จุดประสงค์ของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)

จากคำว่า อะฮฺลุลบัยติ

ทายาทของฉันนั้นหมายถึงใคร

หมายถึงทายาทชั้นใกล้เคียงพิเศษของท่าน

ได้แก่ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ท่านอิมามอะลี

ท่านอิมามฮะซัน

และท่านอิมามฮุซัยน ดังที่ท่านมุสลิมได้บันทึกไว้

ไว้ในเศาะฮียของท่าน [20] และติรมีซียได้บันทึกไว้

ในซุนันของท่าน [21] โดยรายงานมาจากท่านหญิงอาอิชะฮฺว่า

نزلت هذه الآية على النبي (ص) إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ

الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا في بيت امّ سلمة, فدعا النبي (ص) فاطمة وح

سنا و حسينا فجعلهم بكساء و على خلف ظهره فجعله بكساء ثمّ قا

ل : اللهم هؤلاء اهل بيتي فاذهب عنهم الرجس و طهرهم تطهيرا. قالت

امّ سلمة: وانا معهم يا نبي الله قال: انت على مكانك و انت الى الخير

โองการดังกล่าวถูกประทานลงมาที่บ้านของ
 ท่านหญิงอุมมุ ซะละมะฮฺ ท่านศาสดา (ซ็อล
 ๗) ได้เรียกท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ฮะซัน
 และฮุซัยน ให้เข้าไปอยู่ในอะบา (ผ้าคลุม)
 โดยให้อะลีนั่งข้างหลังของท่านแล้วคลุมพวก
 เขาด้วยผ้าคลุมกิซาอ
 หลังจากนั้นท่านได้กล่าวว่า โอ้อัลลอฮ
 พวกเขาคืออะฮฺลุลบัยตของฉัน
 จงขจัดสิ่งโสมนทั้งหลายให้ออกห่างจากพวก
 เขา
 และโปรดทำให้พวกเขาสะอาดอย่างแท้จริง
 อุมมุซะละมะฮฺได้พูดว่า
 โอ้เราะซูลของอัลลอฮฺอนุญาตให้ฉันอยู่กับพว
 กเขาไหม
 (ให้ฉันนับฉันว่าเป็นอะฮฺลุลบัยตตามที่โองการได้
 ประทานลงมา) ท่านศาสดากล่าวว่า

เธอยังอยู่ในที่ของเธอ
 (อย่าเข้ามาในผ้าคลุมเลย)
 เธอยุ่บนหนทางที่ดีแล้ว [22]

ความเข้าใจเกี่ยวกับสะตีสสะเกาะลันน
 จากการที่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 ได้กล่าวถึงอะฮฺลุลบัยตฺไว้เคียงข้างกับอัล-
 กุรอาน และแนะนำว่าทั้งสองเป็นหุจญาต
 (เหตุผล) ของอัลลอฮฺในหมู่ของประชาชน
 ซึ่งสามารถสรุปได้จากคำพูดทั้งสองดังนี้

๑. คำพูดของอิตรัต (ลูกหลาน)
 ของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 เป็นข้อพิสูจน์เหมือนกับอัล-กุรอาน
 ภารกิจที่เกี่ยวกับศาสนาไม่ว่าจะเป็นเรื่องควา
 มศรัทธา หรืออะฮฺกาม (การปฏิบัติ)
 ต้องยึดถือคำพูดของพวกเขา

และด้วยการมีเหตุผลที่มาจากพวกเขา
 ประชาชนจึงไม่มีสิทธิ์ไปหาเหตุผลจากคนอื่น
 มุสลิมภายหลังจากที่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 ได้จากไป
 แม้ว่าในเรื่องปัญหาการเมืองพวกเขาจะแบ่ง
 ออกเป็นสองกลุ่มก็ตาม
 ซึ่งแต่ละกลุ่มมีเหตุผลของตนเองว่าทำไมพวก
 เขาจึงยึดถือแตกต่างกัน
 แต่ในเรื่องของความรู้และวิชาการของอะฮ์ลุล
 บัยตุแล้ว พวกเขาต้องไม่ขัดแย้งกัน
 เพราะว่าทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับและเห็นพ้อง
 อกันถึงความถูกต้องของฮะดีษชะเคาะลัยน
 ซึ่งได้ย้ำเน้นว่าสถานที่ย้อนกลับของความรู้ทั้ง
 หลักความเชื่อ (อะกีดะฮ์) และหลักการปฏิบัติ
 (อะฮ์กาม) คืออัล-
 กุรอานและอะฮ์ลุลบัยตุเท่านั้น ฉะนั้น

ถ้าหากประชาชาติอิสลามได้ปฏิบัติตามชะดีช
ดังกล่าว

ความขัดแย้งของพวกเขาจะลดน้อยลงทันทีแ
ละเอกภาพจะเกิดขึ้นในหมู่ของพวกเขา

๒. อัล-

กุรอานเป็นพจนารถของพระองค์อัลลอฮ์

(ซบ.) บริสุทธิ์จากความผิดพลาดทั้งปวง

และมนุษย์ไม่สามารถคิดถึงความผิดพลาดขอ

งอัล-

กุรอานได้อย่างเด็ดขาดเพราะพระองค์ทรงตรั

สร้บรองว่า

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะ
ไม่คืบคลานเข้าไปสู่อัล- กุรอาน

เป็นการประทานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงได้รับการสรร เสริญ [23]

ถ้าอัล-กุรอานบริสุทธิ์จากความผิดพลาด
แน่นอนผู้ที่อยู่เสมอกับอัล-
กุรอานย่อมบริสุทธิ์จากความผิดพลาดตามไป
ด้วย
เพราะเป็นสิ่งไม่ถูกต้องถ้าให้คนที่มีความผิดพลาด
ไปอยู่เสมอชั้นกับอัล-กุรอาน

ฉะนั้นหะดีซดังกล่าวเท่ากับเป็นการยืนยัน
ถึงความบริสุทธิ์ของพวกเขาจากสิ่งโสมม
และความผิดพลาดทั้งหลาย
สิ่งที่ต้องพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ
ความบริสุทธิ์ไม่ใช่ความจำเป็นร่วมกับนบะวัต
หมายถึงอาจเป็นไปได้ที่คน ๆ

หนึ่งมีความบริสุทธิ์แต่ไม่ได้เป็นศาสดา เช่น
ท่านหญิงมัรยัม อัล-กุรอานกล่าวว่า

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอและทรงทำใ
ห้เธอบริสุทธิ์
และได้ทรงเลือกเธอให้เหนือบรรดาหญิงแห่ง
ประชาชาติทั้งหลาย [24]

-
- [1] เซาะฮียมุสลิม เล่มที่ ๔ หน้าที่ ๑๘๐๓
ลำดับที่ ๒๔๐๘ อับดุลบากีย
- [2] ชุन्नदारومی เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๔๓๑-๔๓๒
- [3] ชุन्नดิรมีชีย เล่มที่ ๕ หน้าที่ ๖๖๓ ลำดับที่
๓๓๗๗๘๘
- [4] มุชัตตริก อัล-ฮากิม เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๙๓
- [5] ฮาฟิซ มัชชีย ตะฮ์ซิบุล กะมาล เล่มที่ ๓
หน้าที่ ๑๒๓
- [6] อิบนิ ฮะญ์รู อัชเกาะลานีย มุกีออดติมาต
ฟัตฮุลบารีย หน้าที่ ๓๙๑ พิมพ์ที่
ดาร์ลมะอริเฟฮ์
- [7] ฮาฟิซ ชัยยิดิอะฮ์มัดฟัตฮุลมุลก อัล-อะอูลา
หน้าที่ ๑๕

[8] อะบฺฮฺฮฺฮฺ รอซีย อัล-ญฺรฮฺ วัล ตะฮฺดีล
เล่มที่ ๕ หน้าที่ ๙๒

[9] มุซตฺร็อกฮาгим เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๙๓

[10] ฮาฟิซ มะซีย, ตะฮฺซึบฺล กะมาล เล่มที่ ๑๓
หน้าที่ ๙๖

[11] ตะฮฺซึบฺซตะฮฺซึบ, อิบนิหะญูร เล่มที่ ๔
หน้าที่ ๓๕๕

[12] ตักريب, อิบนิสะญูร ตัรญุมมะฮฺ ลำดับที่
๒๘๙๑

[13] ซะหะบีย มีซานอัล-อิฮฺดีดัล เล่มที่ ๒
หน้าที่ ๓๐๒

[14] อะบฺฮฺฮฺฮฺ รอซีย อัล-ญฺรฮฺ วัล ตะฮฺดีล
เล่มที่ ๕ หน้าที่ ๙๒

[15] อัดตัมฮิด เล่มที่ ๒๔ หน้าที่ ๓๓๑

[16] อิบนิ สะญัร, ตะฮะซิบุล ตะฮะซิบ เล่มที่ ๘
หน้าที ๓๓๓ พิมพ์ที

ดารุลฟิกร, ตะฮะซิบุลกะมาล เล่มที ๒๔ หน้าที
๑๓๘

[17] เล่มเดิม

[18] อิบนิฮับบาน อัล-มัจรูฮีน เล่มที ๒ หน้าที
๒๒๑

[19] มาลิก อัล-มุวัฏฏะอะอู หน้าที ๘๘๓
ฮะดีซที ๓

[20] เซาะฮียมุสลิม เล่มที ๔ หน้าที ๑๘๘๓
ฮะดีซที ๒๔๒๔

[21] ตีรมิซีย เล่มที ๕ หน้าที ๖๖๓

[22] คัดลอกมาจาก ฮะซัน บิน อะลี อัช-
ชะกอฟ เชาะฮีย เชาะลาตุบนนะบี หน้าที่
๒๘๙-๒๙๔

[23] ฟุซซิลัต / ๔๒

[24] อาลีอิมรอน / ๔๒
